

ՏԱՄՆ ԵՒ ԵՕԹԵՐՈՌԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 լուսական կէս տարվանը 6 լուսրէ:
Առանձին համար 7 լուս 7 կօպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն լսմբազրատան, մէջ:

Մեր հասցեն. Տիֆլիս. Редакція «Мшакъ»
Կամ Tiflis. Rédaction «Mschak».

וְעַמּוֹקָה

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտաբարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մի մեծ ուսում գրողի մահը.—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅԻՆ. ՎՀԿԱՎԻՄԱՆ կաթողիկոսի կոնդակը. Թիֆլիսի գործակատարների նախկին ակումբը. Նախակ Ամակ Խոդյարից. Նամակ Արդուխնից. Նամակ Աշխալցխայից. Ներքին լուրեր. —ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅԻՆ. Տեղեկութեամբներ թիւքքաց Հայաստանից. Թիին. Տեղեկութեամբներ թիւքքաց Հայաստանից. Արտաքին լուրեր. —ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ. —ԲՈՐՍԱ. —ԱՅԱՍՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. —ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Աւատ-րո-ՌԱՆԴԱՐԻՒՄ հայերը և իրանց Արմենիա ամսագիրը.

ՄԻ ՄԵԾ ԲՈՒՍ ԳՐՈՂԻ ՄԱՀԸ

Ապրիլի 28-ին, ինչպէս մեզ հաղորդեց հեռագիրը, Պետերբուրգում վախճանվեց Միքայէլ Եկղուաֆօվիչ Սալտիկօվ, որը յայտնի էր ուսւ գլականութեան մէջ Շէէդրինի կեղծ անունով:

Հանգուցեալը դեռ ևս ծեր մարդ չէր. ձեռքից առաջակման թեան դրօշակը, — նա ծնվեց Տվյալի նահանգի Սպասակօէ գիւղում, յունվարի 15-ին 1826 թւին, ուրեմն կարողացան վերջին ժամանակները միմայն երկու հեղինակներ Ռուսաստանում, այն է մեռաւ 63 տարեկան հասակում:

Կալուածատիրոջ որդի լինելով, նա սկսեց ուսում առնել իր հօր մի ճորտի զեհավարութեամբ։ Այս Մօսկվայի ազնւականների դպրոցում և Յարսկուէլսկի լիցեի մէջ իր ուսումն աւարտելով, 1840 թւին Շչեղրին սկսեց արգէն ոտանաւորներ գրել և տպագրել իր գրուածները „Բիблոտեկա ՃԱ գրել իր գրուածները „Современник“ ամսագիրներում։

Բայց նա շուտով թողնում է ոտանաւոր-
ների գրելը և արդէն 1847 և 1848 թւե-
րում հանդէս է զալիս նոր ձեի գրուած-
ներով, այն է վիպական դրուածներով:

„**Нрвн** լցս տեսած երկու վիպիկներ՝ „**Արօ-
տիօթքիա**“ և „**Յանդառություն**“ ան-
միջապէս իրանց վրա հասարակութեան և
կառավարութեան ուշադրութիւնն են դարձ-
նում: Այդ ժամանակ նրան փոխադրում
են Վիտակա նահանգը, որտեղ նա մնում է
պիտական ծառայութեան մէջ 7 տարի:

Սակայն Շէդրինի բուն տաղանդը իր հատարեալ ոյժով սկսում է փայլել ոչ թէ վիպական ձևի զրուածների մէջ, այլ սա-տիրայի (Երգիծաբանութեան) մէջ։

Արդէն 1856 թւից սկսած, երբ ՇՀԿՊԲը
Վիատկայից կրկն վերադառնում է Պե-
տերբուրգ, սկսում են երևալ նրա երգիծա-
բանական գրուածները, որոնք և անմահաց-
րին հանգուցեալի անունը ուսւ գրակա-
նութեան մէջ Երեսուն տարի շարունակ
ՇՀԿՊԲն իր կծու, դիտող գրչով անընդհաւ-
տաբար արթնացնում էր ուսւաց հասարա-
գրատական որդիւլը ազգայութեան անգ-
հալածում է նրան նորագյն հասարակա-
կան կազմակերպութեան՝ մէջ, որտեղ այ-
դարեւոր ստրկական ոգին ծնեցրել է նո-
ձեի ճորտութիւն՝ անտեսական ճորտու-
թիւն, հալածում է ճորտական ժամա-
նակներից մնացած այդ անմիտիթար և վը-
նասակար ոգին՝ ծոյլ անասլրեր, անազ-

ԲԱՆԱՍԻԲԱԿԱՆ

ԱԽԱՏՔ-ՈՒՆԳԱՐԻԱՅԻ ՀԱՅԵՐԸ ԵՒ ԻՐԱՆՑ ՀԱ
ՄԷՆԻԱ ԱՄՍԱԳԻՐԸ

Աւստրիայի կաթոլիկ հայերը բոլորովին կորուսած չեն իրենց ազգային-եկեղեցական ծէսն ու կարգերը: Լեհաստանի բոլոր հայ (կաթոլիկ) եկեղեցիներում պատարազը հայերէն է մատուցվում, Էմբրէգում ամեն օր գիշերային և առաւտեան ժամերգութիւնն է երգեցվում հայերէն, իսկ Կուտիում, Կիրակի ու տօն օրերում ամբողջ ժողովուրդը գիշերային, առաւտեան և երեկոյեան ժամը միասին է ասում հայերէն, բերանացի երգելով, ըստ մեր հնաւանդ սովորութեան: Ուրեմն կաթոլիկութիւնը Լեհաստանի հայեկեղեցիներից ազգային լեզուն ու ծէսը չէ արտաքսած:

Ունգարիայի հայ գաղթականութեան վիճակն ժամանակամիջեր հասցնել։» Խոկ պ. Թէո-
ազգային տեսակէտով աւելի միսիթարական կա- Գովիրիկեան՝ հայաքաղաքին ընծայել է մի նշա-
րող ենք համարել և այս է, որ առիթ տուեց նաւոր գումար, համանման մի որբանոց հայ ա-
մեզ ներկայ յօդուածը գրելու քատարակու-

Այդ բոլոր գրուածների հրաշալի տիպերից շատերը դարձել են ոռւս հասարակութեան մէջ կոչ ական անուններ։
Եշէղրին, բացի սրանից, պուրլիցիս էր և մի ժամանակ „Օтечественныя Записки“ ամսագրի խմբագիր էր։ Հանգուցեալի երգիծարանական գրուածներից շատերը թարգմանվել են և եւրօպական լեզուներով։
Եւրոպի մահու մի անուղղելի հա-

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՎԵՀԱՓԱՌ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԿՈՆԴԱԿԸ
Հայոց գպրոցների վարժապետները և վարժու-
հիները արձակվում են իրանց պաշտօնից վ. Կա-
թողիկոսի կոնդակով, գրած ապրիլի 18-ից, 169
համարով:

զամանակում գրականության մեջ համարվում է պատմական գործակակիցներ։ Հատերը մեղադրում են Շչերբինին նրա խիստ լեզուի պատճառով, անուանելով՝ Նըրա ոճը հայ հոյ ական և անվարությունը և այլ հայությունը Այդ հին երգը թողնում ենք խաւարամիտներին և բժամիտներին ազատօրէն երգելու.... Շչերբին, ինչպէս ամեն զգայուն զրոյ, չէր կարող ժամանակակից ապականութիւնը, ախտերը և բժամուռթիւնը չը զբոշմել իր գրուածներում իրանց պատշաճ անուանակոչութիւններով....

«Кръглодън» и «Кръглодънъ» — също така създадени от Григорий Григорьевич. Във въвеждащата страница на първият състав на «Кръглодънъ» са съдържани и негови стихотворения, а във втория състав — и писмата му към А. С. Пушкин.

Այս կարեոր հաստատութիւններից յետոյ՝ ժողովուրդը նկատելով անշուշտ այն մեծ անջրաբետն,

որ գոյութիւն ունի այժմ իրենց և իրենց ազգակիցների մէջ և դգալով ազգային լեզուի՝ մասնուկ սերնդեան հիմնաւոր կերպով աւանդման՝ հարկաւորութիւնը, պահանջեց և յաջողեցաւ, որ իրենց տղայք՝ ուսումնարաններում պարտաւոր եալ կերպով հայերէն սովորեն, որ մինչև այն ժամանակ պարտաւորեալ չէր և չէր գործադրված: Ազգային լեզուի վերածնութեան և տարածման մասին այս եռանդն երեսում է նաև եկեղեցու մէջ, այնպէս որ երբ տէրութեան կողմից աննուղղակի կերպով մի առաջարկութիւն է եղել թէ հայոց (կաթօլիկաց) եկեղեցիներում գոնէ ամիսը մի անգամ ունդարերէն լեզուով քարոզ տրվի, ժողովրդեան առաջնակարգ դասը գովելի շրջահայեցութեամբ բացարձակ մերժում է, և որոշում է, որ «այսուհետեւ ալ մի այն և մի այն հայերէն լեզուով քարոզ տրվի հայոց եկեղեցիներուն մէջ»: Բայց ունդարական հայերի այս աջող և ուրախալի շարժման ամենագեղեցիկ ձեռնարկութիւնն և արդիւնքն է անշուշտ սեպհական ազգային ամսաթերթի հիմնումը Այժմ Ունդարիայում հրատարակում է մի հայ թերթ Արմենիա» վերնագրով, ունդարերէն լեզուով:

լեզուով հրատարակելով, վասն զի եթէ հայերէն լինէր, ոչ այնքան ընթերցողներ կունենար և ոչ էլ յոյս երկար ապրելու: Իրենց զբայի հայերի այս ծգտումն զայրացնում է ի սկզբան մաջառ-ներին: Ունդարական լրագիրները խիստ յօդուած-ներով պարսաւում են այս նոր դադարիարն և ձեռնարկութեան յաջողութիւնն անկարելի ինցոյց տալիս: Բայց գործին գլուխ կանգնած հայերն՝ առանց կասելու ոչ գործի դժուարութեան և ոչ էլ այդ հակառակութեան ոգու առաջ, յաջողեցնում են իրենց դիտաւորութիւնն, և 1887 յունվարի 1-ին լոյս է տեսնում հայքարագրում «Արմենիա» ամսաթերթը: Խոլ երբ ամբողջ երկու տարիներ «Արմէնիա» հաստատամտութեամբ շարունակում է իր գործը, հետզհետէ հարստացնելով իր բովանդակութիւնն և հետզհետէ գրաւելով իր ընթերցողների յարգն ու համակրութիւնն այն ժամանակ հանդամանդները փոխվում են և այն լրագիրներն, որոնք անընդհատ պարբռնեն էին տեղացել և ձախողութիւնն գուշակել, այժմ ամենից մեծ գովասանդներ են տալիս նրան: Ունդարացիք այժմ լիովին ճանաչում են ձեռնարկութեան օգտակարութիւնն ու կատարելու

